

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 149

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσότης καὶ προσαρτημένη διὰ τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν Παισιᾶ δροχμᾶς 12, διὰ τῆς Ἑσπερίας δροχμᾶς 12 καὶ διὰ τῆς Ἐξωτερικῆς εἰρήνης 20.
Ἄγγλικα καὶ ἀθηναϊκοῦς καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 ληνὰ ἕ στίχον.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

ΣΟΦΙΑ ΔΩΡΟΘΕΑ

(Αἱ θυγατέρες τοῦ Αυτοκράτορος Φρειδερίκου Γ')

ΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ Γ'.

Δημοσιεύομεν ἐν τῇ ἀσελίδι τὰς εἰκόνας τῶν τριῶν θυγατέρων τοῦ ἀποβιώσαντος Αυτοκράτορος Φρειδερίκου Γ'. Ἡ μεγαλύτερα αὐτῶν Πριγκίπισσα Βικτωρία, γεννηθεῖσα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866, ἐπρόκειτο, ὡς γνωστόν, νὰ μνηστευθῇ μετὰ τοῦ πρώου Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου Βάττιμπεργ, ἀλλ' ἡ σιδεραῖ θέλησι τοῦ Ἀρχικαγαλακίου κατόρθωσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ συνοικεῖστον. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Βίσμαρκ πρὸς τὸν Αυτοκράτορα Φρειδερίκον, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πολὺς γίνεται κατ' αὐτὰς λόγος ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ τύπῳ, ἰδίᾳ δὲ τῇ γαλλικῇ, ὅστις καὶ δημοσιεύει τὴν ἐν λόγῳ ἐκθεσιν, ἣν πάλιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες κηρύσσουν ὡς μὴ ἀληθῆ.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία Δωροθέα ἐγεννήθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1870. Περὶ αὐτῆς ἐγράφη πολλὰς, ὅτι πρόκειται νὰ μνηστευθῇ μετὰ τοῦ ἡμετέρου Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα ἐγεννήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1872. Ἐκτὸς τῶν τριῶν αὐτῶν θυγατέρων καὶ δύο υἱῶν ὁ Φρειδερίκος Γ' ἐγκατέλιπεν καὶ ἄλλην θυγατέρα γεννηθεῖσαν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1860 καὶ νυμφευθεῖσα τῷ 1878 τὸν γνωστὸν φιλέλληνα πρίγκηπα Βερνέρδον διάδοχον τοῦ Σάξ Μάινγκεν.

Get.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐν τῇ ἐπιπέδῳ τῆς ὑπέικων, φαίνεται, εἰς τὰς παρεκκελεύσεις καὶ τὰς εὐχὰς τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης ἐστράφη ὀλίγον ἐπὶ τὸ δροσερώτερον καὶ ἀρκιαὶ ψευδάδες βροχῆς ἐπέτισαν μετὰ τῶν ὀλίγων βυτίων τῆς δημαρχίας τὸ ἀύχμηρον καὶ κονισαλέον τῶν Ἀθηνῶν ἔδαφος. Ἡ βροχὴ ὅμως ἐπεσκέφθη ὄλως ἀπρόσκλητος, ὡς ὄχληρός δανειστής, καὶ τινὰς σταφιδοπαραγωγὸς πόλεις, εἰς οὐ ἤρχισαν ὀρθοὶ φρεσώτεροι τῶν ἐν Ραμῆ. Περίεργοι εἶνε αἱ ἐκ τῶν διαφορῶν πόλεων ἀποστελλόμεναι εἰδήσεις περὶ τοῦ καιροῦ. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν ἡ βροχὴ θεωρεῖται εὐτύχημα καὶ δυστύχημα συνάμα, διότι ὠφελεῖ τοὺς δαμητριακοὺς καρπούς, βλάπτει ὅμως τὴν σταφίδα. Ἄλλ' ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει τί πρέπει νὰ γίνῃ; Αὐτὸ πλέον τὸ ἀγορεύει καὶ ὁ κ. Κοκκιδῆς.

✱

Ὁλίγον ἔλειψε νὰ λησμονήσωμεν τοὺς Νομαρχιακοὺς Συμβούλους. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν ἐγένετο ἐνταῦθα ὄλως ἀθροῦτως καὶ θὰ κηρύχεται σχεδὸν ἀπαρατήρητος, ἐὰν μὴ εἰς τινὰς δήμους ἐκέρδιζεν ἡ Ἀντιπολίτευσις, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐθεωρήθη σημεῖον ὀλοφάνερρον διὰ τὴν κατὰληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Αὐτὰ τέλος πάντων διελάλησεν ἡ «Πρωΐα» τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐξ ὧσιν ἀποτελεσμάτων εἶρε γινώσκειν. Ἡμεῖς εἰμεθα πεπεπαισμένοι, ὅτι οὔτε εἶρε γινώσκειν ποτέ, οὔτε θὰ ἔχη.

Ἐξώθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

— Ἐνα ψῆφο, σὲ παρακαλῶ, γιὰ τὸν Ἰσακίδη τὸν φαρμακοποιόν, ποῦ γιάτρευει τοὺς κάλους.

— Τί λές, ἀδελφέ, πέντε φοραὶς ἐπῆρα ἀπὸ τὸ γιατρικὸν τοῦ καὶ δὲν μούκανε τίποτε.

✱

Καθ' ἐκάστην ἀνακαλύπτονται νέα πεντακοσιδραχμικὰ κίβδηλα. Τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι ἀνακαλύπτονται ὑπὸ τῆς

Ἀστυνομίας καὶ, ὅτι οἱ παρακχεράτται εἶνε ἄλλοδαποὶ. Ἐκ τῆς μεγάλης ὁμοιότητος πρὸς τὰ γνήσια λέγεται, ὅτι κατεσκευάσθησαν διὰ φωτοτυπίας καὶ ἐπομένως ἀπεστᾶλη πρὸς σύλληψιν τῶν παρακχεράττων πολὺ ὀρθῶς ὁ ἐνωματάρχης κ. Φωτόπουλος.

✱

Εἰς ἐκ τῶν δραστῶν ὀνομάζεται Ἀτίλιος. Τώρα ἕκαστος, ἀναλογιζόμενος τὸν βασιλέα τῶν Οὐνῶν, δύναται νὰ συμπεράνῃ τὴν καταστροφὰς θὰ ὑφίστατο ἡ Τράπεζα, ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτετο ἡ συμμορία.

✱

Διάλογος ἱστορικός.
— Συνεκινήθη ἀπὸ τὴν ἀνκακλύψιν τῶν κίβδηλων πεντακοσιδραχμῶν;
— Δὲν θὰ συγκινήθῃ ποσῶς, ἐν ὧσιν δὲν ἀνεκαλύπτονται κίβδηλα μονόδραχμα.

✱

Καὶ ἐν φρικῶδες λογοπαίγιον τὸ ὅποιον ἠκούσαμεν καὶ παραδιδόμεν εἰς τὸ ὑνεῖδος παντός χριστιανοῦ.
— Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ τιμωρηθῶν.
— Γιατί;
— Διότι ἀπλούστατα εἶνε παρὰ γράμματα.
— !!!!!

✱

Ὁ κ. Παρκακευαῖδης ἀρίτετος ἐν Παιδείῳ, ὅπου ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τραγὰ δείγματα τῆς ὠκυποδίας του διὰ νύων πεζῆ ἐπὶ πέντε κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἑκατὸν χιλιάμετρα καθ' ἑκάστην. Ὑπὸ τοῦ «Φιγκρῶ» τιλοφορεῖται «ἀκαταγώνιστος πεζοπόρος» καὶ διδεται ἐν καλῶν μᾶθημα εἰς τοὺς μισέλληνας, ὅτι οἱ νεώτεροι Ἕλληνας προχωροῦμεν γοργῶ βήματι καὶ δὲν καρκινώδατοῦμεν, ὡς θέλουσι νὰ μᾶς παρουσιάσωσι.

✱

Καθ' ἐκάστην ἀνακαλύπτονται καὶ νέα ἐλλείμματα εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἔνθα γίνεται ἡ παραδοσις ὑπὸ τοῦ Λάσκου εἰς τὸν κύριον Φάρον. Ὁ νέος ἐπαρχιακὸς ταμίας ἐκλήθη ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διότι βεβαιούται, ὅτι εἶνε ὁ μόνος φάρος πρὸς τὸν ὅποιον δύναται νὰ προσδoléπῃ μετὰ πεποιθήσεως ἡ ὑπηρεσία.

✱

Μετὰ τῶν ἄλλων θὰ ἔχωμεν καὶ λωβοκομεῖον εἰς τὸν Μαρμαρῶνα. Ἐλπίζεται, ὅτι θὰ εἶνε τὸ μόνον κατάστημα τὸ ὅποιον θὰ πληρωθῇ ἀμέσως ἐὰν εἰσάγονται ἐν αὐτῷ οἱ ὑπάλληλοι ἐκείνοι, οἵτινες ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξέρχονται μὲ ὑπόληψιν ... ἀλώδητον.

✱

Ἐξώθεν τοῦ θεάτρου τῆς «Ὀμοιοίας» κατὰ τὴν παραστάσιν τῶν Δύο Λογιῶν
— Μὰ τί διάβολο! δέκα χρόνια τώρα αὐτοὺς τοὺς γνωρίζω λογίας ὑστερα ἀπὸ τόσας ἐπιστρατεύσεις ἀκόμη δὲν ἐπροβιάσθησαν; ! !

Ἄξιος

ΑΜΛΕΤΟΥ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ Δ'

(Συνέχεια).

Καὶ ἤρχισα νὰ σκέπτομαι τί διάβολο νὰ γράψω, τοῦτέστι ποίας σκέψεις μου εἰς στίχους νὰ συρράψω; Πλὴν πάλιν εἶπον — βρὲ Ἀμλὲτ ἢ Ἀμλετ ἢ Ἀμλέτε, ἢ ὅπως συνειθίζετε ἀκόμα νὰ μὲ λέτε, εἶνε ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ συλλογιέσαι πάντα, καὶ πάντα νὰ στιχοποιῆς τοῦ βίου τὰ συμβάντα; εἶνε ἀνάγκη, ἀδελφέ, καὶ σὺ νὰ προσποιῆσαι, πῶς δῆθεν εἶναις τρελλός, ἐν ᾧ τρελλός δὲν εἶσαι; ... Ἄν εἶσαι πράγματι τρελλός καὶ βασιλέως γόνος, δός μας καρπόσα δαρεϊκά κι' ἀγύριστα συγχρότως. Ἄν ἦσαι πάλιν φρόνιμος, πρὸς τί μᾶς συμβουλεύεις, ἀντι καὶ σὺ, βρὲ μασκαρᾶ, ὅαν ἔλλοις μας νὰ κλέβης; Τρελλός ἂν εἶσαι διατι τὸ ἔξην σου δὲν σκοτόνεις, κι' ἂν εἶσαι φρόνιμος, γιατί δὲν γίνεσαι τελώνης; Ἄν δὲν χρωστᾷς τῆς Μιχαλοῦς καὶ τὰς τετρακόσας, γιατί δὲν κἀνεις κίβδηλα μωρὲ καὶ σὺ καρπόσα; Ἄν εἶσαι Ἀμλετ ἡγεμὼν καὶ ὄχι κασιδιάρης, πῶς γίνεσαι καρμιῶ φορᾶ καὶ Ἀμλετ-Ταβουλάρης; Ἄν εἶσαι πράγματι τρελλός τί μᾶς τὰ ψάλλεις φῖ ρ α, κι' ἂν εἶσαι πάλιν φρόνιμος τί θέλεις στήν Ἀθήνα; Ἄν εἶσαι τέλος παλαῦτος, εἰς βάθος, πλάτος, μήκος πρὸς τί, μωρὲ, φιλοσοφεῖς, πῶθ νὰ σε φᾶ ὁ λύκος! ..

Ἔνας

ΤΑΞΕΙΔΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

(A vol d'oiseau)

Ἐν Ἑλλάδι ὄλα ἔχασαν τὸν προσρισμὸν των. Ὁ ὑπάλληλος νομίζει, ὅτι πληρώνεται διὰ νὰ κεννίξῃ ἀπὸ πρῶας μέχρις ἐσπέρας εἰς τὸ γραφεῖον του, ὁ ἀξιωματικὸς διὰ νὰ περιπατῇ σὺρον τὸ ζῆφος του μετὰ κρότου εἰς τὸν πεζοδρομὸν τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὁ βουλευτής, ὅτι ἐκλέγεται διὰ νὰ ἀνέρχηται καὶ κατέρχεται νυχθημερὸν τὰς κλίμακας τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ ἱπποσιδηρόδρομος, ὅτι κατεσκευάσθη διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συγκοινωνίαν. Ἐὰν ἀπιστεῖτε ὑπάγετε μέχρι Φαλήρου δι' αὐτοῦ ἢ εἰσελθετε εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν ζυμαζάντου. Ὅλα παραστῆτε μάρμαρες τῶν ἐξῆς σκηνῶν:

ΣΚΗΝΗ Α'

Περιμένεις ἱκανὴν ὥραν ὑπὸ τὰς φλογερὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνακτόρων, ἐπὶ τέλος ἐρχεται ὁ ἀτμοτροχιόδρομος, ἢ ὅπως ἄλλως λέγεται, καὶ λαμβάνεις μίαν θέσιν. Ἀμέσως ἐρχονται τὸ ὀλιγώτερον δέκα ἐπιβάται ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς σου, οἱ ὅποιοι ἴστανται ὡς δήμιοι. Φωνάζεις τὸν ὀδηγὸν καὶ τοῦ κάμνεις παρατήρησεις.

— Μὰ, κύριε, σοῦ ἀπαντᾷ, ἀφοῦ εἶνε κόσμος πολὺς δὲν μπορούμε νὰ τὸν διώξουμε ἂν δὲν σ' ἀρέσῃ, ὄριστε ὁ δρόμος εἶνε ἀνοικτός.

Σημειώσατε, ὅτι ὁ τροχιόδρομος τρέχει καὶ ἡ σύμβασις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν.

ΣΚΗΝΗ Β'

Ἐρχεται ὁ ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων. Λαμβάνεις τὸ εἰσιτήριο καὶ δίδεις ἐν πεντόδραχμον. Ὁ ὑπάλληλος λησμονεῖ νὰ σοῦ δώσῃ τὸ ὑπόλοιπον, ἀλλ' ἐν-

νοεῖται, ὅτι καὶ σὺ δὲν σκοπεύεις νὰ πράξῃς τὸ αὐτό. Ζητεῖς τὰ χρήματα, αὐτὸς τὰ ἔδωκεν εἰς ἄλλον, μετὰ γενναῖον δὲ ἀγῶνα καὶ προσαγωγὴν πέντε τὸ τοῦλάχιστον μικρότερον πειθεῖται ὁ ὑπάλληλος νὰ σοὶ ἐπιστρέψῃ τὸ ὑπόλοιπον.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ἐνῶ κῆθησι ἀμέριμνος ἀκούεις ὀπισθεν τὸν ἐξῆς διάλογον:
— Κύριε, πρέπει νὰ πάρῃς καὶ ἄλλο εἰσιτήριο.
— Μὰ σοῦς μού εἶπατε, ὅτι τὸ διαρκὲς εἰσιτήριο ποῦ ἔχασα εὐρέθη καὶ ὅτι τὸ ἔχετε στήν Διευθύνσιν.
— Καὶ ἂν πάρῃς τώρα ἄλλο ἓνα θὰ φτωχῆνῃς;
— ! ! !

ΣΚΗΝΗ Δ'

Μετὰ πολλοὺς συριγμοὺς καὶ περισσοτέρας στάσεις πνίγεται ἐκ τῆς στενοχωρίας καὶ παρατηρεῖς τὸ ὀρολόγιόν σου βλέπεις, ὅτι ἔχεις δύο ὥρας καὶ ἀκόμη δὲν ἐφθάσας εἰς τὸ Φάληρον ἀπελιπίσσαι, κατέρχεσαι καὶ προτιμᾷς νὰ ἐξακολουθήσῃς πεζῆ φθάνας σὺ εἰς τὸ Φάληρον μετὰ ἡμίσειαν δὲ ὥραν ἀκούεις συριγμὸν καὶ βλέπεις, ὅτι τέλος ἐφθάσας καὶ ὁ τροχιόδρομος. Προσακαίεις ἓνα ἱερα, εἰσέρχεσαι εἰς τὸ ἐκκλησιδῖον τοῦ Φαλήρου καὶ ὀρκίζεσαι οὐδέποτε νὰ κητέλλῃς εἰς Φάληρον διὰ τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου.

ΣΚΗΝΗ Ε'

Ἀνέρχεσαι διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας εἶσαι εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἔδω σοῦ ἐρχεται ἡ ὄρεξις διὰ τῆς πλατείας τῆς Ὀμοιοίας ν' ἀνέλθῃς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἀναβαίνεις — Ὑψίστε θεέ! — πάλιν κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν ἱπποσιδηροδρόμον. Καθ' ὁδὸν σταματᾷ, διότι ἓνας θέλει νὰ κατέλλῃ, διότι ἔσπασεν ὁ χαλινός, διότι περιμένεται τῆς Κολοκυθῶς, διότι εἰα ἀλόγο δὲν θέλει νὰ πάῃ ἐμπρός.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Φθάνας εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμοιοίας καὶ ἐκεῖ πλέον ἀράξεις ὀριστικῶς.

— Μὰ γιατί δὲν προχωροῦμε, ἐρωτᾷς τὸν ὀδηγόν.

— Γιατί περιμένουμε τὸν ἐπιθεωρητήν, τὸν κύρ Μιμῆκο.

Τέλος πάντων ὁ κύρ Μιμῆκος ἐρχεται, ἀφοῦ συνῆψε μεγάλας γνωριμίας μετὰ τοῦ Βαχχοῦ.

— Ὅλοι νὰ κατεβῆτε κάτω δὲν μπορεί νὰ πάῃ στὸ Σύνταγμα μὲ δύο ἐπιβάτας μόνον.

— Μὰ, κύριε, ἐπλήρωσα . . .

— Τίποτε δὲν ἀκούω, ὄριστε, κατεβῆτε μὲ δεκαπέντε λεπτά . . .

Φεύγεις σὺ, ἀλλὰ φεύγει καὶ αὐτὸς συγχρόνως διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κοιμᾶται ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας ἐπὶ τῆς πρασίνης τραπέζης του, ὁ Διευθυντῆς γελᾷ μεριστοφρικῶς διὰ τὴν κατὰστάσιν αὐτὴν καὶ τὸ κοινὸν ἀτυχῶς ἀνέχεται ἀμφοτέρως.

Ἀξενόμοιο

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΔΩΔΕ

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Ἀλφόνσου Δωδέ, ὁ πολυβόλητος Ἀθάνατος—
 ὅστις παρὰ τὴν ὑπεροπτικὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὀνόματός του, ὑπέκυψεν ἐ-
 σχάτως τραγικῶς ἐν ταῖς στήλαις ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος εἰς τὸ μοιραῖον
 τέλος, εἰς ὃ ἀμειλίχως καὶ προδικαστικῶς καταδίκασεν πᾶν προῖόν
 ξένης φιλολογίας ἢ προκρουστικῆς μανίας τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων μετα-
 φραστῶν—φέρει πάλιν ἀνὰ τὰ στόματα πάντων τὸ ὄνομα τοῦ περιουμένου
 συγγραφέως, δεινοὶ δ' ἀγῶνες διεξάγονται περὶ τὸ ἀρτιφανὲς βιβλίον του, οὐ
 ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐξηνηλθῆσαν πενηντακτακισχίλια ἀντίτυπα. Ὁ Δωδέ
 μετὰ τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Γκογκούρ ἀποτελοῦσι τὴν
 πεφημισμένην τετραρχίαν, ἣτις, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τοῦ Βαλζάκ καὶ
 τοῦ Φλωβέρ, ἔδωκεν εἰς τὸ σύγχρονον μυθιστόρημα ἐν Γαλλίᾳ τὴν ἐπι-
 στημονικὴν μορφήν. Ἡ ὀριστικῶς πλέον προσέλαβη, ἀμειλοῦν μὲν ἐν γένει
 τῆς πλοκῆς τοῦ μύθου, καθ' ὅσον αὐτὴ δὲν χρησιμεύει εἰς τὴν διαφώτισιν
 καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἥθους καὶ τῶν πράξεων τῶν ὄντωντων προσώπων, ἐν-
 διατρίβον δ' ἀσμένως εἰς τὰς ψυχολογικὰς ἀναλύσεις, τὴν ἀκριβῆ καὶ ὡς
 ἐν ἀναγλύφῳ διαγραφὴν τῶν χαρακτήρων, καὶ τὴν μεθοδικὴν καὶ ἐξηκριτωμέ-
 νην διαδοχὴν τῶν γεγονότων. Τὸν Δωδέ διακρίνει τῶν λοιπῶν ἐταίρων
 γοητευτικὴ τις χάρις ἐπανθοῦσα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, αἰσθημα βαθ-

τερον, μείζων εὐκαμψία καὶ γραφικότης ὕφους, ἐν γένει ἀβροτέρα ἰδιοφυΐα,
 ὧν στερεῖται ἡ ἰσχυρὰ διάνοια τοῦ Ζολᾶ καὶ τοῦ Γκογκούρ ἢ λεπτολόγος καὶ
 ἀναλυτικῆ ὑπομονῆ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ὀριμεία καὶ πικρόχολος σάτυρα
 κατὰ τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐθεωρήθη ἀποτελοῦσα δυσερ-
 μήνευτον ἐξαιρέσιν ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ συγγραφέως τῶν Ἐξορίστων βασι-
 λέων, τοῦ Jach τῆς Σαπφούς καὶ τοῦ ἀπαρμιλλοῦ Ταρταρίνου.

Τὰ ἔργα τοῦ Δωδέ, ἀμετάφραστα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ἔτυγον παρ' ἡμῖν
 μεταφραστῶν, εἰς πᾶν ἄλλο ἱκανῶν ἢ νὰ ἀνταποδώσωσι τὰς θαυμασίας ἀπο-
 χρώσεις τοῦ ὕφους αὐτοῦ, καὶ νὰ παρακολουθήσωσι τὸν συγγραφέα ἐν τῇ
 ἐπιχειρησίᾳ φράσεως, ἣτις δικαίως παρεβλήθη πρὸς ἀραγνοῦς τριχαπτον.
 Ἐξαιρέσιν αὐτοῦ ἀποτελοῦσι μόνον τὰ διηγήματα αὐτοῦ, ὧν τὰ ἀρίστα
 μετὰ καλλιτεχνικῆς ἀγάπης καὶ ἐπιμελείας μετέφρασαν ἐν τῇ «Ἐστία» ὁ κ.
 Ἀρ. Κουρτίδης.

Ὁ Δωδέ δεῖγμα ἰδιαζούσης ἐκτιμήσεως ἔλαβεν ἐσχάτως ἐκ μέρους τῆς
 βασιλέως τῆς Ρουμανίας, προσκληθεὶς νὰ διέλθῃ παρ' αὐτῇ ἑβδομάδας
 τινὰς ἐν τῇ μαγευτικῇ καὶ εὐθαλεῖ Σινάια, ὅπου ἡ μουσοτραφῆς ἀγκασσά
 ζενίξει κατ' ἔτος μετὰ βασιλικῆς φιλοφροσύνης ἐπιφανεῖς τινας λογίους.

ΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

1

Ἡ θάλασσα φουτκόνει ἄν ζωντανό κορμί, τὴν ἄγκυρα σηκώνει ὁ ναύτης μὲ ὄμρῃ.

Τὰ δάκρυα ποῦ γύνω λυπήσου, Παναγιά!... Πατρίδα μου, σ' ἀφίνω, μικρῇ μου, ἔχε γαϊά.

2

Χωρὶς τὴ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ φύλλ' ἀφίνου τὰ κλαδιά, τὰ μάτια θλίπτει ἄλλους τόπους μὰ δὲν ἀλλάζει κ' ἡ καρδιά.

Τώρα πὺ ἡ νεότη μου σὲ χάνει μὴν κλαίς, γλυκεῖά μου καστανή... Αὐτὸς ποῦ φεύγει δὲν ξεγάνει, αὐτὸς ποῦ μένει λησμονεῖ.

3

Οἱ πόθοι μου ἀθολοῦλουδα, δροπὰ τὰ ὄνειράτ' μου ἐστόλιζαν περήφανα τὸν ἄτυχο ἔρωτά μου. κ' ἡ ποιεμένη μου καρδιά, ἀχόρταγη, μεγάλη ἐγίνηκε γιὰ χάρι τους κρυστάλλινος ἀνομιάλι κ' ἡ ἀγάπη σου ἀσυλλόγηστη καὶ δίχως τὴν μέλιτ' ἄν πεταλούδα ἐβύζαινε τὸν λουλουδιῶν τὸ μέλι. Ναι, ἡ καρδιά σου ἐγνώριζε ἄν ἀλήθεια ν' ἀγαπή, μὰ ἡ πεταλούδα εἶχε φτερά κ' ἐπέταξε καὶ πᾶσι καὶ ἐστὸ γοργό της πέταγμα πρὸ τοῦ νὰ φύγῃ πάλι ἐκρήμιζε κ' ἐρράγιζε κ' ἐγγίθη, τ' ἀνομιάλι καὶ τὰ λουλούδια ἀπόμειναν γλωμὰ καὶ μαραμμένα... Τώρα ποῦ μ' ἀφίσεις ἐσὺ ἐγὼ γελῶ, ὀμίνα! Τώρα γελῶ... μὰ ὅταν πετᾷ ἡ ἐλπίδα μακριὰ μας τὰ γέλια εἶνε πικρότερα ἀπὸ τὰ δάκρυά μας.

4

Μέσ' ἐς τοῦ τυροῦ τοῦ ἔρωτα τὰ ὀλόκλειστα παλάτια ἐκεῖ ποῦ σὲ πρωτόδανε τὰ θυμαρὰ μου μάτια μὰ ῥοδοδάφνη ἀνθίξῃ ἐς τὴν ὄψιν της μικρῆ. Ἡ ῥοδοδάφνη εἶνε γλυκεῖα, ὅμως πικρὰ μυρίζει... Ἔτσι καὶ σὺ τὴν ὥρα αὐτὴ ποῦ ἡ μοῖρά μας χωρίζει ἔχεις γλυκεῖα τὴν ὄψιν σου καὶ τὴν καρδιά πικρῆ.

5

Ὅταν κάποι' ἀγρυπνῶντας μέσ' ἐς τῆς νύκτας τῆ γαλήνη κρυφοβλέπει τὴν σελήνη καὶ θυμᾶσαι τὰ παλιὰ, μὴν ξεχνᾶς πῶς τέτοιαις νύκτας μὲ τὰ μάτια ἀγρυπνησμένα ἐκαρτέρησες ἐμένα ἐς τῆς αὐγῆς τῆ σιγαλιά.

Ὅταν κάποτε πηγαίνεις σὲ λειβάδια ἀνθοστρωμένα καὶ συνάξεις ἕνα - ἕνα ἄνθη ἀγροῦ ἐς τὰς ἐρημιάς, πῆς πῶς κάποι' εἶμαι κρυμμένος καὶ ἄν ὄνειρο θυμᾶσαι

πῶς ἐσύναιζα μαζῇ σου τοῦ θουνοῦ τῆς κυκλαμιάς.

Κι' ἂν ποτὲ ἐς τὸ περιγιάλι κύμα θλίψης ἀφρισμένο νὰ ξαπλώνῃ κουρασμένο καὶ νὰ καίῃ ἄν φωτιά, μὴ δειλιάσῃς, καστανή μου, γιὰτὶ μέσ' ἐς τὸ κύμα ἐκεῖνο εἶνε δάκρυα ποῦ γύνω γιὰ τὰ σὲ ἐς τὴν ξενητειά.

6

Ὁ γωρισμός κι' ὁ θάνατος εἶν' ἀπ' τὴν ἴδια γέννα καὶ τάφος εἶν' ἡ ξενητειά, μνῆμα τὰ μαῦρα ξένα... Τώρα ποῦ ἔφτασ' ἡ πικρὴ τοῦ γωρισμοῦ μας ὄρα ἂν κάποτε σ' ἐπίκρανα συχώρεσέ με τώρα, κι' ἂν κάποτε ἐγὼ ἀφορμῆ ἐγὼ ἐς τὰ δάκρυά σου πῆς πῶς πεθάνω ἀπ' τὴ σσιγαλή ποῦ φεύγω μακριὰ σου καὶ συλλογίσου πάλι πῶς τῶν νεκρῶν τὰ κρῖματα τὰ συγχωροῦν οἱ ἄλλοι.

Συνέδριε

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ - ΚΑΣΙΡΩΝ

Ἐρατεινὲ Κόμη,

Ἐχεις δίκαιον περπονούμενος, ὅτι σὲ ἐλησμόνησα, ἐξιλειούμενος ὅμως καὶ ἐγὼ σήμερον σοὶ παρέχω πανδαίσια ἀνταξίαν τοῦ πνεύματός σου.

Δὲν εἶνε πολὺς χρόνος ἀπ' ὅτου ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα φυλλάδιον μὲ τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν ἀξίαν τῆς μικρῶν μετὰ τὸν Γουτεμβέργιον ἐποχῆς, καὶ μὲ περιεχόμενον τὸ ὅποσον ἔφερε γενικὴν ἀναστάτωση εἰς τὴν γραμματικὴν, τὸ συντακτικόν, τὴν μετρικὴν καὶ... τὸν στόμαχον τῶν ἀναγνωστῶν του. Ἐπιγράφεται «Ἀνθρώπος καὶ Χάρων» καὶ εἶνε «ποίημα πρωτότυπον ἐκπονηθὲν ὑπὸ Βασιλείου Χ. Σπεράντσα ἐκ Σίφνου». Θὰ ἐγνώριζες μέχρι τοῦδε, ὅτι ἡ Σίφος παράγει τσουκάλια καὶ λευκοὺς νυκτικούς σκούφους, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ ἐφικνάζεσο, ὅτι θὰ εὐρησες ἐν αὐτῇ σπουδαίους ἀνταγωνιστάς. Ἐν τούτοις ὁ κ. Σπεράντσα σὲ διέψευσεν, ἀφοῦ ἐκτός τοῦ προκειμένου ἔργου ἔχει καὶ ἄλλα τῆς αὐτῆς φιλοσοφικῆς ἀξίας, τὰ ὅποια ἐλπίζω, ὅτι θὰ σοὶ γνωρίσω λίαν ἐνωρῆς.

Ὁ «Ἀνθρώπος καὶ ὁ Χάρων» εἶνε ἀληθῶς πρωτότυπον ποίημα, διότι οὔτε ὁμοιοκαταληξίας ἔχει οὔτε μέτρον. Ὅλα ἐν αὐτῷ εἶνε ἀμέτρητα, καὶ αὐτοὶ οἱ φιλολογικοὶ ἀδάμαντες, τὸν ὅποιον τόσον ἐπιμελῶς συλλέγει ὁ φίλος μου Ρακοσυλλέκτης. Τοῦ θεσπεσίου αὐτοῦ φιλοσοφικοῦ ἔργου προτάσσεται πρόλογος διὰ τοῦ ὁποίου δῆθεν ἐμμέτρως πα-

ρακκλοῦνται οἱ Κύριοι (ὄχι αἱ Κυρίαι) νὰ ἀνγκνῶσωσιν αὐτὴν τὴν ἱστορίαν μὲ προθυμίαν. Δικτὶ; Ἐπειδὴ θὰ ἴδωσιν ἐν αὐτῷ τῷ βιβλίῳ: τὸ πῶς λογομαχοῦσιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Χάρων καὶ τοῦτο, διότι

Θεὸς τ' ἀνθρώπου χάρις ψυχῇ εἰς τὸ κουφάρι ἀλλὰ ἀφοῦ παρήκουσε θέλει νὰ τοῦ τὴν πάρῃ.

Ὁ ἐκ Σίφνου λοιπὸν μουσὸληπτος κ. Σπεράντσα ἀναπετάσσουσι τὴν αὐλαίαν καὶ μᾶς παρουσιάζει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὸν Χάρωνα ὁμιλοῦντα μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐξῆς:

A. Ἀνθρώπος εἶμαι γάρωνα γεμάτος πάσης χάρις Κι' ἀκόμα νέος βρισκομαι, πῶς ἦλθες νὰ μὲ πάρῃς;

X. Ἀνθρώπος εἶσ' ἀληθινὰ ἀπὸ Θεὸν πλασμένος, Κι' ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἴδιον εἶμαι διωρισμένος.

Μετὰ τοὺς στίχους τούτους ἀρχεται τὸ φιλοσοφικὸν μέρος. Ὁ ἄνθρωπος παρακαλεῖ τὸν Χάρωνα νὰ τὸν ἀφήσῃ λίγος, διότι ἔχει ὁ καυμένος οἰκίαν, παιδιὰ πλοῦτη, δίκους, ἀλλ' αὐτὸς ἀδυσώπητος τοῦ λέγει:

X. Ἐχω ἀνάγκην περισσὴν καὶ μὴ μὲ ἐμποίησες ἀλλ' εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ νὰ πᾶς νὰ προσκυνήσῃ.

Ἐπειδὴ αἱ παρακλήσεις δὲν ἴσχυσαν, ἀποπειροῦται νὰ δωροδοκῆσῃ τὸν Χάρωνα, ἀλλ' αὐτὸς μὴ ὢν Ἕλληνας ὑπάλληλος, ἀποκρούει τὴν δωροδοκίαν μετ' ἀγκνακτῆσεως καὶ συνάπτεται ὁ ἐξῆς χαριτωμένος διάλογος:

X. Θεὸς μὲ διόρισε νὰ κόψω τὴν ζωὴν σου Νὰ πάρω δὲ στοὺς οὐρανοὺς συνάμα τὴν ψυχὴν σου.

A. Δὲν τὸ ξεύρα δὲν τ' ἔλπιζα τὸ πῶς θὰ ἀποθάνω Τὸ πῶς θὰ λάβω θάνατον καὶ νὰ γευθῶ τὸν γάρω.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταδικασμένος εἰς θάνατον ταλαίπωρος αὐτὸς ἄνθρωπος ἐπέσθη σκληρῶς περὶ τῆς ἀκερσιότητος τοῦ Χάρωνος τὸν ἐρωτᾷ ἐν ἀπελπισίᾳ «ποῦ θὰ τὸν ὑπάγῃ καὶ ἀπὸ ποῦτον δρόμο», διότι θέλει, φαίνεται, νὰ εἶνε καταβεβρημένος. Ὁ Χάρων τῷ ἀπεκρίνεται: «εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν καὶ εἰς τὴν Παναγίαν ἡ ὁποία εἶνε γονατισμένη γιὰ ὅλους τοὺς ἀμαρτολοὺς ποῦ εἶνε κολασμένοι» καὶ συνάπτεται ὁ ἐπόμενος διάλογος:

A. Ρεμίδιον δὲν βρισκεται καλύτερον νὰ πίσω. Νὰ πάρῃς ἄλλον γέροντα κ' ἐμένα νὰ μ' ἀφίσεις.

X. Ρεμίδιον δὲν βρισκεται καλύτερον νὰ πίσω Ὁ Κύριος μὲ πρόσταξῃ πίσω νὰ μὴ γυρίσω.

A. Φανέρωσέ μου γάρωντα πηγαίνω εἰς τὸν ἀθῆ. Ἡ πάγω στὴν παράδεισον ἐκεῖ ποῦ πῆγαν κ' ἄλλοι;

X. Φαίνεται λίγος κ' εἰς ἐμὲ πῶς ἐφθασεν ἡ ὥρα Καὶ πρέπει γὰρ νὰ φεύγωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν χῶρα.

Μετὰ τοὺς ἐξόχους αὐτοὺς στίχους φαίνεται ἐπὶ τῆς σκηπῆς ὁ ποιητῆς κ. Σπεράντσα, ὅστις λέγει τὰ ἐπόμενα βαρυσήμαντα καὶ θέτει τέλος εἰς τὸ ἀμίμητον αὐτὸ πρό- ἰόν τῆς διανοίας του.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Τότε ἀπεχαιρέτησεν ὅλους τοὺς συγγενεῖς του Ὁμοίως καὶ τὰ τέκνα του σύζυγον καὶ γονεῖς του Καὶ ὅλα ἐτελειώθησαν καὶ ὅλα ἐσώθησαν. Κι' ὁ γάρων μὲ τὸν ἄνθρωπον στοὺς οὐρανοὺς εὐγῆκαν.

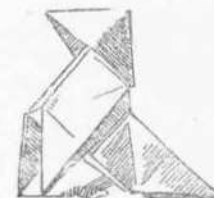
Ἦ! Παναγία Δέσποινα πρέσβευε νὰ σωθῶμεν. Τὸ γένος τῶν χριστιανῶν νὰ σὲ δοξολογῶμεν.

Ναί, Παναγία Δέσποινα, πρέσβευε νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὸ γένος αὐτὸ τῶν... ποιητῶν καὶ νὰ σὲ δοξολογῶμεν νυχθημερόν. Δὲν εἶσαι τῆς ἰδέας αὐτῆς εὐγενέστετε Κόμη;

Ἐρρωσο.

Ὁλιος Ἐμμέτρος

Γοσιανίος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Πάλης:

Ἡ τράπεζα τοῦ δι' ἀμνῶν τῆς σούβας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπιδορπίων παρετάθη ἐν Πορτοκαλεῶνι συσκευῇ καὶ τερπνῷ μέρει, τοῦ ὁποίου τὸ εὐκνήδες καὶ εὐώδες ἐπληττεν ἀενάως ἢ μᾶλλον ἔλειχε γλυκυθύμως τῶν παρακαθημένων καὶ συμποσιαζόντων τὰς τρυφεράς ἢ γεγηρακυίας ῥίνας, ὡς ἀρωματικὸν θυμίαμα καὶ βάλσαμον τῶν εὐλαθῶν χριστιανῶν, οἵτινες ἐντροφῶσιν εἰς πιστοὺς τύπους τῆς λατρείας τῆς Θεοσεβείας.

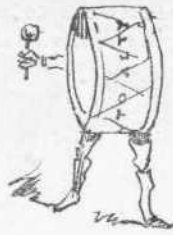
Ἐκ τῆς αὐτῆς:

Ἐκρήσθω δ' ὅτι ὁ οἶνος κατὰ τὸ συμπόσιον αἰ σπουδακί τοῦ οἴνου, ἦτοι ὁ οἶνος παρείχετο πινόμενος κατὰ συνεχεῖς μεμετρημέναις δόσεσι καὶ οὐχὶ κατὰ Ἱατρικὰς δόσεις κατὰ μίαν ἢ ἡμίσειαν ὄραν διὰ κοιλιαρίου τῆς σούβας ἢ τοῦ γλυκοῦ, ἵνα καθιστᾷ τὸ σῶμα εὐθυμον καὶ ἀκμαῖον, καὶ μὴ καταλάβῃ τοῦτο κάματος, ὅτε καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διημεῖσαντο σπουδαίαι, καὶ χαριτολογικαὶ συζητήσεις κατὰ τὸν ἀρχαῖον συγγραφέα, Ἀθηναῖον, καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ εὐσταλεῖς διὰ κροταλισμοῦ διερρήγνυσον τὰ ὀστέα τοῦ ψητοῦ, ἢ ἐν ἀκαρεῖ καθίστων εἰς χυλὸν μεγάλη τεμάχια ψαχνοῦ κρέατος, ἀπερ πάντα ταῦτα ἐσφραδαζον ὑπὸ τοὺς δαιμονίους τῶν ὀδόντας, οἱ δὲ γέροντες ἐμάχοντο καὶ οὗτοι γενναίως κατὰ τὴν πόσιν καὶ βρωσίν, ἀλλ' ἀποκάμνοντες νὰ μασσῶσιν, ἀενάως, κατεβρόχιζον καὶ τεμάχια κρέατος σχεδὸν ἀμάσητα καὶ ἔτασσον πάντα εἰς τὴν κοινὴν ἀποθήκην τῆς καταβόθρας.

Ἐκ τοῦ Ἀτιθάσσου:

Τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς ἡ συγκοινωνία δὲν ἀπαιτεῖ ταχύτεραν κίνησιν ἢ ἐκεῖνης τῶν ἀμαξωτῶν ὁδῶν.

Ρενεσοχηίτη

**ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**

Ἀποστολαὶ πακέτων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν. — Ταχύτης ἀκριβεία καὶ οἰκονομία ἐξόδων εἰς τὰς ἀποστολάς.

Δραχμῶν ὁδὸς Μουσῶν ἀπέναντι τοῦ Γραφείου τῆς «Νέας Ἐφημερίδος».
Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου
Γεώργιος Ι Βλαστός

ΑΠΟ ΤΗΣ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἡ Ἐταιρία τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς συμφώνησε μὲ τὴν μουσικὴν τῆς Φρουρᾶς νὰ παιανίζῃ ἐν Κηφισίᾳ ἐκάστην Πέμπτην καὶ Σάββατον εἰς τὸ μέγα Ξενοδοχεῖον Μελά.

Διὰ δὲ τοὺς μεταβαίνοντας κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κηφισίαν καὶ Ἀμαρούσιον ὑπετίμησεν τὰ μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτήρια τὰ ἐκδιδόμενα διὰ τὰς μετὰ μισθμβρίαν ἀμαξοστοιχίας ὡς ἑξῆς :

Εἰσιτήρ. μετ' ἐπιστρ. ἐξ Ἀθην. διὰ Κηφισ. καὶ Ἀμαρούσ.	Α' Θεσ. Δρ. 1.50
" " " " " " " "	Β' " " 1.00
" " " " " " " "	Γ' " " 0.80

Ἐκάστην δὲ Κυριακὴν θέλει παιανίζει ἡ αὐτὴ μουσικὴ ὑπὸ τὸν Πλάτανον (ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ κάλυμμά τι).

Κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς θέλει παιανίζει ἡ μουσικὴ εἰς Κηφισίαν θέλει κυκλοφορεῖ ἕκτατος ἀμαξοστοιχία ἀναχωροῦσα ἐκ Κηφισίας περὶ ὥραν 8. 10 μ. μ.

Χάριν δὲ τῶν μεταβαίνοντων εἰς Κηφισίαν διὰ τὴν ὑδροθεραπευτικὴν θέλει κυκλοφορεῖ καθ' ἑκάστην τακτικὴ ἀμαξοστοιχία ἀναχωροῦσα ἐξ Ἀθηνῶν περὶ ὥραν 9 10 π. μ. καὶ ἐκ Κηφισίας 10. π. μ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΙΓΙΟΥ - ΠΑΤΡΩΝ

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἄν.	5.30 π.	10.15 π.	1 μ.	Πάτραϊκὴν. 6.30 π.	12.10	—
Ἀθῆναι	6 "	10.50 "	1.35	Αἴγιον " 8 —	2 —	—
Κόρινθος ἄφ.	8.55 "	2.25 "	5.20	Κόρινθος " 11.20	6 —	2.50
Αἴγιον	12.07	6.40 "		Ἀθῆναι ἄφ 2.25	9.25	6.30 μ.
Πάτραι	1 30	8.30 "		Πειραιεὺς " 2.55	9.50	7 —

ΓΡΑΜΜΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΡΓΟΥΣ - ΝΑΥΠΛΙΟΥ - ΜΥΛΩΝ

	202	32	203	33
Ναύπλιον ἄν. 8 π.μ.	10.30 π.μ.	Κόρινθος ἄν. 2.45 μ.μ.	6.02 μ.μ.	
Ἄργος " 8.32	11.15 "	Ἄργος ἄφ. 5.05 "	8.40 "	
Κόρινθος ἄφ. 10.50	1.55 μ.	Ναύπλιον " 5.35 "	9.20 μ.μ.	
Μύλων ὥραν 7.45 π.μ.		Εἰς Μύλους ὥρ. 5.15 "		

Σημείωσις : Ἡ ἀμαξοστοιχία 33 ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ Κόρινθον Ναύπλιον, ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν ἢ δὲ ἀμαξοστ. 32 ἐκ Ναυπλίου διὰ Κόρινθον Πειραιᾶ, ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον.

Αἱ ἀμαξοστ. 2, 4, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσιν εἰς ὅλας τὰς στάσεις καὶ τοὺς Σταθμούς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκράτας, Πατρῶν — Ἀκράτας, Ναυπλίου — Ἄργους — Μύλων καὶ ἀντιστρόφως, κυκλοφοροῦσι καθ' ἐκάστην τοπικὰ ἀμαξοστοιχία σταθμεύουσαι καὶ εἰς πάσας τὰς Στάσεις.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΛΑΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐπι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος
Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαιτέρον ἐργαστάσιον φακέλλων, δέγεται δὲ παραγγελλίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθηνότερα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

Τυπογραφεὺς **Κορίννης**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

**ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ «ΑΣΤΥ»**

Ἐνεφανίσθησαν διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἀθήναις οἱ τελειότατοι ἀγγλικοὶ καὶ γαλλικοὶ πῖλοι, σκληροὶ μαλακοὶ τῶν :

WHITLOCK — LONDON — LAVILLE — PARIS

Ἐπικροτήσῃ τὸ ἈΣΤΥ εἰς ἐποκαμίσειν λιπῶν ἀρίστης ποιότητος καὶ τελευταίων σημάτων, διὰ *μανδηλίων*, μεταξωτῶν καὶ λιπῶν τῆς ἀνωτάτης ποιότητος. Πρὸς τοῦτοις δὲ *ράβδοι* πολυτελεστάτοις κοσμοῦσι τὸ κατάστημα. Περιστὸν ἂν ἀναφέρωμεν καὶ τὴν μεγίστην καὶ ἀρίστην συλλογὴν *λαιμοδετῶν*, οὗς εὐθηνότερον παντὸς συναγωνισμού πωλεῖ τὸ

ΑΣΤΥ

Ἄρ. 16 — Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι Πιστ. Ταπέζης. — Ἄρ. 19

Σήμερον λοιπὸν εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ

Διανοὴ γάλακτος εἰς τοὺς ἐγγυγραμμένους συνδρομητὰς πρὸς δρ. 1 κατ' ὄκταν **ΔΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ** ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν.

Κεντρικὸν Γραφεῖον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, οἰκία Βαλέτα Ἱατροῦ.
Ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις :
Ὁδὸς Πατησίων καὶ ὁδὸς Ξενοφώντος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ΔΑΜΑΣΚΟΥ καὶ ΤΕΡΖΑΚΗ

(Παρὰ τὴν Νέαν Ἀγορὰν, ὁδὸς Εὐρυπίδου)

Πρὸ μηνὸς ἀρξάμενον τὸ κατάστημα τοῦτο τῶν ἐργασιῶν του, κατέστησε τὴν εὐρύτεραν πλατείαν διὰ τῆς μοναδικῆς ἐκλεκτότητος τῶν ἀποικιακῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν, καὶ τῆς εὐσυνειδήτου εὐθηνίας αὐτῶν, συγκεντρώσαν οὕτω τοὺς καλλιτέρους οἰκοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ ἐκλεκτότεραι ποιότητες, εὐθηνὰ τιμὰ καὶ ἀγγλικὴ ἀκριβεία εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἰδοὺ τὰ σπάνια προσόντα τοῦ καταστήματος τοῦτου, ὅπερ διεκρυσμίσθη κατ' εὐρωπαϊκὴν ὅλως τάξιν καὶ καθαριότητα.

Ἡ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ»

ἤρξατο τῆς πώλησεως τῶν διαφόρων αὐτῆς τυρῶν : Bondons Malakoff, Camembert, Petits Carrés, Vallée du Céphise καὶ Γλυκὸβρυσις.

Οἱ τυροὶ οὗτοι εἶνε ἀγνοὶ καὶ θρεπτικοί, προσετοὶ δὲ τοῖς πᾶσι διὰ τὸ εὖωνον αὐτῶν.

Διαιτητικὴ πώλησις διὰ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς εταιρίας ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 28.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ὁ κύριος Ν. Δ. Ἀρσένης εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοπρατηρίου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας ἀποστέλλει δείγματα καὶ τὰς τιμὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἅμα τῇ αἰτήσῃ ἐπὶ ἐσωκλείστῳ τιμηματ 80 λεπτῶν εἰς γραμματόσημα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΤΟ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤῆ ΔΙΑΣΗΜΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΝΑΒΑ καὶ ΣΑΣ

ὄρισε γενικὸν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἑλλάδι τὸν κ.

ΜΙΧΑΗΛ Π. ΔΑΜΠΡΟΝ

Παρέχονται πληροφορίαι καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελλίαι διὰ ΜΗΧΑΝΑΣ καὶ ΑΝΤΛΙΑΣ παντὸς εἶδους, ΧΥΤΟΣΙΔΗΡΟΥΣ ΣΩΛΗΝΑΣ διὰ μεταγωγῆν ὙΔΑΤΟΣ καὶ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ, ΣΙΔΗΡΑΣ ΔΟΚΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀδριατικῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρίας ὁδὸς Παρβενναγωγείου ἀριθ. 3.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΙΑΝΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

9. ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9.

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ

γευστικώτατον ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται εἰς τὸ γνωστὸν παντοπωλεῖον τοῦ κ. Θανοπούλου. Τὸ συνιστᾷ ἰδιαιτέτως ἐκ τῶν συνεργατῶν μας ὁ

Μαῦρος Γάτος

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπερτέριον ἡλικίας 12 ἔως 15 ἔτων δι' ὀλιγομελῆ οἰκογένειαν. Πληροφορία παρ' ἡμῶν.